A°. 1940.

N°. 34.

PUBLICATIEBLAD.

LANDSVERORDENING *van den 30sten April 1940 op de winstbelasting 1940.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is, bepalingen vast te stellen aangaande de heffing van een belasting naar de winst van lichamen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I.

Voorwerp, bedrag en verschuldigdheid der belasting.

Artikel 1.

1. Onder den naam van „winstbelasting" wordt eene belasting geheven:

a. van de winst van binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigde naamlooze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandeelen, andere vennootschappen of vereenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandeelen is verdeeld, coöperatieve vereenigingen en onderlinge verzekeringsmaatschappijen;

b. van de winst van binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigde vereenigingen, waarbij het kapitaal niet in aandeelen is verdeeld, en stichtingen uit bedrijven, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang;

c. van de winst van niet binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigde lichamen (met inbegrip van alle vennootschappen en vereenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandeelen is verdeeld):
uit bedrijven, die en voor zoover zij binnen het gebiedsdeel Curaçao worden uitgeoefend, uit binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen of gevestigde onroerende zaken zoomede uit buiten bedrijf gebezigde schuldvorderingen, welke — wat de hoofdsom betreft — verzekerd zijn door hypotheek, op zoodanige zaken gevestigd.

2. Of een vennootschap, vereeniging, maatschappij, stichting of lichaam binnen het gebiedsdeel Curaçao is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

3. Onder bedrijf wordt mede begrepen het verrichten van handelingen, werkzaamheden of diensten van elken aard.

Artikel 2.

Van de belasting is vrijgesteld:

a. de winst van in het eerste lid van artikel 1 onder c bedoelde lichamen, verkregen met het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tusschen binnen en niet binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen havens;

b. de winst van in het eerste lid van artikel 1 bedoelde lichamen, verkregen met den aankoop, verkoop, opslag en levering van aardolie en aardolieproducten, indien en voorzoover die aankoop, verkoop, opslag en levering wordt verricht door of door tusschenkomst van de lichamen bedoeld in artikel 8.

Artikel 3.

De belasting wordt geheven over het boekjaar of, bij gebreke van dien, over het kalenderjaar.

Artikel 4

1. Onder winst wordt verstaan de som van de voordeelen die onder welken naam en in welken vorm ook, zuiver worden verkregen uit bedrijf en uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal.

2. Tot deze voordeelen wordt mede gerekend het voordeel uit vervreemding van zaken, die niet voor verkoop bestemd waren, en in het algemeen, elk met zoodanige zaken — al ware het na staking van het bedrijf — verkregen voordeel.

3. Ingeval van liquidatie wordt de waardevermeerdering, besloten in de op de rechthebbende overgaande vermogensbestanddeelen, als voordeel in den zin van dit artikel beschouwd.

Artikel 5.

1. Ter berekening van het zuiver bedrag der bij artikel 4 bedoelde voordeelen wordt hun onzuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud dier voordeelen, zoomede met hetgeen volgens het tweede lid van dit artikel aan oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal van het lichaam in aftrek wordt toegelaten.

2. Oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal worden over een tijdvak van tien jaren gelijkelijk verdeeld, in aftrek toegelaten, te rekenen vanaf het jaar waarin zoodanige uitgaven zijn gedaan. Indien over dat jaar door het lichaam geen winst is behaald, kunnen deze kosten in aftrek worden toegelaten, te rekenen vanaf het eerstdaaropvolgend jaar waarin met inachtneming van dezen aftrek winst is behaald.

3. Van het bedrag der onzuivere voordeelen uit bedrijf wordt voorts afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, zoomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldvorderingen, die tot het bedrijf betrekking hebben, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

4. Van het bedrag der onzuivere voordeelen uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal wordt afgetrokken hetgeen noodig mocht zijn voor afschrijving wegens het afloopen van rechten, die aan een termijn zijn gebonden.

Artikel 6.

1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet in mindering gebracht, tenzij die uitgaven zijn te beschouwen als gewone dagelijksche onkosten van het bedrijf.

2. Geen aftrek is toegelaten:

a. ter zake van het vormen of vergrooten van een reservefonds:
b. voor interest van eigen kapitaal;
c. voor renten van opgenomen gelden en vergoedingen voor het genot van in welken vorm ook ten gebruik of verbruik afgestane zaken, wanneer hetzij op grond van het feit dat die renten en vergoedingen onmiddellijk of middellijk worden genoten door een of meer personen of lichamen, die alleen of tezamen onmiddellijk of middellijk gerechtigd zijn tot meer dan de helft van het uitgegeven kapitaal, hetzij op grond van andere omstandigheden moet worden aangenomen, dat de rechtshandelingen, waarvan die renten en vergoedingen het gevolg zijn, niet zijn in overeenstemming met de in het bedrijfsleven gebruikelijke wijze van voorziening in de behoefte aan gelden en andere zaken, ingeval geen bijzondere verhouding tusschen partijen bestaat;
d. voor de in het gebiedsdeel Curaçao van de winst geheven belasting of voor belasting, die buiten het gebiedsdeel Curaçao in eenigen vorm van de binnen het gebiedsdeel Curaçao verkregen winst wordt geheven;
e. ter zake van winstuitkeeringen — met inbegrip van uitkeeringen uit eenig overschot van het bedrijf of van eenig onderdeel van het bedrijf —, onverschillig onder

welken naam en in welken vorm zij worden gedaan en of zij verschuldigd zijn of niet, met uitzondering van uitkeeringen aan het gebiedsdeel Curaçao anders dan als aandeelhouder en van uitkeeringen, welke aan anderen dan commissarissen, gecommitteerden, bestuurders of beheerende vennooten wegens verrichten arbeid zijn toegekend.

Artikel 7.

1. De winst van een niet binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigd lichaam, dat het verzekeringsbedrijf zoowel hier te lande als daarbuiten uitoefent, wordt voor het hier te lande uitgeoefend bedrijf gesteld, wat het levensverzekeringsbedrijf betreft op vijf ten honderd en overigens op tien ten honderd van het bedrag dat aan premiën en kapitaal ontvangen is van binnen dit gebiedsdeel wonende of gevestigde verzekerden of voor binnen dit gebiedsdeel loopend gevaar. Terzake van courtages, provisiën, rabatten, herverzekering of andere kosten is geen aftrek toegelaten.

2. Indien dit bij de aangifte is verzocht, wordt, met afwijking van het eerste lid, de winst gesteld op de som, welke tot de geheele winst uit het verzekeringsbedrijf in dezelfde verhouding staat als het in hetzelfde jaar aan premiën en kapitaal, als bedoeld in het eerste lid ontvangen bedrag tot het geheele bedrag, dat in dat jaar aan premiën en kapitaal van verzekerden is ontvangen, mits de voor de regeling van den aanslag benoodigde gegevens bij de aangifte zijn verstrekt, en de juistheid van die gegevens, desgevraagd, door overlegging van bewijsstukken wordt gestaafd.

3. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de geheele winst bepaald volgens de artikelen 4 tot en met 6.

Artikel 8.

De winst van een lichaam, dat binnen het gebiedsdeel Curaçao het aardolieverwerkingsbedrijf uitoefent, wordt voor het binnen het gebiedsdeel Curaçao uitgeoefend bedrijf gesteld op een bedrag, dat verkregen wordt door vermenigvuldiging van de hoeveelheid producten, welke hare binnen het gebiedsdeel

Curaçao gevestigde verwerkingsinrichtingen verlaten heeft en bereid is uit de in deze inrichtingen ter verwerking aangevoerde aardolie met een bedrag van vijf en negentig centen per ton van duizend kilogram.

Artikel 9.

Wanneer bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der winst over eenig jaar een verlies wordt becijferd, komt dit in mindering van de winst over de volgende vijf jaren, te beginnen bij het eerste dier jaren.

Artikel 10.

1. Geen belasting is verschuldigd van hetgeen, anders dan als houder van aandeelen of andere bewijzen aan toonder, genoten wordt als aandeel in de winst — uitkeeringen uit eenig overschot van het bedrijf of van eenig onderdeel van het bedrijf, waarvoor ingevolge het bepaalde bij het tweede lid van artikel 6 onder e geen aftrek is toegelaten, daaronder begrepen — van:
   a. vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen of stichtingen, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder a of b;
   b. lichamen, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder c, die in het jaar waartoe de uitgekeerde winst betrekking heeft, ten minste negen tiende gedeelten der geheele winst in het gebiedsdeel Curaçao hebben verkregen.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de geheele winst van lichamen als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder c bepaald volgens de artikelen 4 tot en met 6.

3. Mede is geen belasting verschuldigd van hetgeen van vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen, stichtingen of lichamen, bij welke ter berekening van de winst renten en vergoedingen ingevolge het in het tweede lid van artikel 6 onder c bepaalde niet in aftrek worden toegelaten, aan zoodanige renten en vergoedingen wordt ontvangen, voorzoover de betaling middellijk ten eigen laste komt van hem of hen die de renten of vergoedingen ontvangen.

Artikel 11.

1. Van hetgeen door een vennootschap, vereeniging, maatschappij of stichting, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder a of b, in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname, of in het buitenland wordt verkregen uit aldaar uitgeoefende bedrijven of uit aldaar gelegen onroerende goederen (daarop gevestigde rechten inbegrepen) is, indien aldaar eene belasting bestaat, die ten behoeve van het land in eenigen vorm van de uit die bedrijven of onroerende goederen verkregen winst wordt geheven, voor tweederde, voorzoover het in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname verkregene, en voor de helft, voorzoover het in het buitenland verkregene betreft, geen belasting verschuldigd.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname of in het buitenland verkregen winst bepaald volgens de artikelen 4 tot en met 6. Voor het verzekeringsbedrijf wordt die winst bepaald naar de beginselen van het tweede en derde lid van artikel 7.

Artikel 12.

Onverminderd het bepaalde bij artikel 10, is, zoo een vennootschap, vereeniging, maatschappij of stichting, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder a of b, anders dan als houder van aandeelen aan toonder, voor ten minste negen tiende gedeelten gerechtigd is tot het uitgegeven kapitaal van een niet binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigd lichaam (daarbij inbegrepen alle vennootschappen en vereenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandeelen is verdeeld), indien in het land, waar dat lichaam gevestigd is eene belasting bestaat, die ten behoeve van het land in eenigen vorm van de winst van dat lichaam wordt geheven, van hetgeen door de vennootschap, vereeniging, maatschappij of stichting van dat lichaam aan winstuitkeeringen genoten wordt, voor tweederde, zoo het lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname, en voor de helft, zoo het in het buitenland is gevestigd, geen belasting verschuldigd.

Artikel 13.

De belasting bedraagt *f* 8.— voor elke geheele som van *f* 100.—.

Artikel 14.

1. De belasting is verschuldigd door de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam.

2. De bestuurders en beheerende vennooten, zoomede de vertegenwoordigers binnen het gebiedsdeel Curaçao zijn hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. Bij ontbinding of vereffening zijn bovendien de met de vereffening belaste personen en hunne vertegenwoordigers binnen het gebiedsdeel Curaçao hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. De aansprakelijkheid houdt op wanneer de genoemde personen, tot betaling aangesproken, ten genoege van den Administrateur van Financiën aantoonen, dat zij in de onmogelijkheid zijn geweest in hunne hoedanigheid voor de betaling te zorgen.

3. De aantooning wordt schriftelijk gedaan en ingediend bij den Inspecteur der Belastingen.

4. De beschikking van den Administrateur van Financiën is met redenen omkleed, indien zij afwijzend is.

5. Afschrift der beschikking wordt aangeteekend per post aan den belanghebbende gezonden.

6. Van die beschikking kan binnen twee maanden, nadat het afschrift is verzonden, in beroep worden gekomen bij den Raad van Beroep voor belastingzaken.

7. De invordering der belasting wordt ten aanzien van hem, te wiens behoeve een aantooning als bedoeld bij het derde lid is ingediend, geschorst:
   a. na die indiening, totdat door den Administrateur van Financiën terzake zal zijn beschikt, en bij afwijzende beschikking gedurende den bij het zesde lid bedoelden termijn van twee maanden, tenzij binnen dien termijn door belanghebbende schriftelijk aan den Administrateur van Financiën is verklaard, dat hij van de beschikking niet in beroep zal komen;
   b. ingeval van beroep, totdat door den Raad van Beroep voor belastingzaken terzake zal zijn beschikt;

een en ander echter onder voorbehoud, dat de Administra-

teur van Financiën, met opheffing in zoover van de schorsing, machtiging kan verleenen om de maatregelen voor de invordering van de verschuldigde belasting, voorzoover en op zoodanige wijze als door hem noodig wordt geacht, voortgang te doen vinden, indien naar zijn oordeel de schorsing door belanghebbende wordt misbruikt tot het verrichten van handelingen, welke de mogelijkheid van het verhaal der belasting in gevaar brengen.

8. Onder de in het tweede lid genoemde bestuurders, beheerende vennooten, vereffenaren en vertegenwoordigers zijn begrepen allen, die bij of na het ontstaan der belastingschuld bestuurders, beheerende vennooten, vereffenaren en vertegenwoordigers waren, ook voor zoover zij zijn af- of uitgetreden, rekening hebben gedaan of décharge hebben bekomen.

HOOFDSTUK II.

Boekhouding en aangifte.

Artikel 15.

1. Van de verrichtingen van vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder a moet worden boekgehouden op zoodanige wijze, dat uit de boekhouding de uit bedrijf en uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal verkregen winst kan worden opgemaakt.

2. Van de door vereenigingen, stichtingen of lichamen als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder b en c uitgeoefende bedrijven, wat betreft de lichamen bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder c, voor zoover het bedrijf in Curaçao wordt uitgeoefend, moet worden boekgehouden op zoodanige wijze, dat uit de boekhouding de met het bedrijf verkregen winst kan worden opgemaakt.

3. De boekhouding behoort te worden gevoerd in de Nederlandsche, Engelsche, Duitsche, Fransche of Spaansche taal of in het Papiamentsch met gebruikmaking van Latijnsch letterschrift en de daarbij gebruikelijke cijfers.

4. De Administrateur van Financiën kan hetzij algemeen, hetzij voor bepaalde gevallen toestaan, dat andere talen als voertaal worden gebezigd en dat de boekhouding met gebruikmaking van ander letterschrift wordt gevoerd.

5. De boekhouding moet bevatten een doorloopende aanteekening omtrent den stand der kas, regelmatig bijgehouden en jaarlijks afgesloten staten van debiteuren, crediteuren en voorraden, alsmede een jaarlijks opgemaakten staat van bezittingen en schulden.

6. De boekhouding en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden moeten gedurende tien jaren worden bewaard.

Artikel 16.

1. Het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam is desgevraagd gehouden inzage van de boekhouding en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden te verleenen aan den Inspecteur der Belastingen, aan een of meer ambtenaren aan wie door den Inspecteur het onderzoek is opgedragen of aan een of meer overeenkomstig artikel 40 aangewezen deskundigen of tolken.

2. De Administrateur van Financiën kan geheele of gedeeltelijke ontheffing verleenen van de in het eerste lid bedoelde verplichting.

3. Door den Administrateur van Financiën kunnen omtrent het onderzoek van boekhoudingen en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden en de plaats waar zoodanig onderzoek zal worden gehouden nadere regelen worden gesteld.

Artikel 17.

1. Ten behoeve van de regeling van den aanslag kan het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam tot het doen eener aangifte worden uitgenoodigd door verstrekking, aangeteekend per post, van een aangiftebiljet in tweevoud.

2. Aan het bestuur, dat zich uit eigen beweging tot het doen eener aangifte aanmeldt bij den Inspecteur der Belastingen wordt een aangiftebiljet in tweevoud verstrekt.

Artikel 18.

1. De aangifte bestaat uit eene opgaaf van:
   a. de gegevens, waaruit blijkt of, en zoo ja, tot welk bedrag er winst is verkregen;
   b. verdere bijzonderheden, die voor de uitvoering der verordening noodig of van nut kunnen zijn.

2. De formulieren voor de aangiftebiljetten worden vastgesteld door den Gouverneur.

3. De zorg voor de verstrekking der aangiftebiljetten is opgedragen aan den Inspecteur der Belastingen.

4. De dagteekening van verstrekking wordt op het biljet vermeld.

Artikel 19.

1. Het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam, aan hetwelk een aangiftebiljet in tweevoud is verstrekt, is gehouden een dier biljetten duidelijk, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid in te vullen en te onderteekenen na zoo noodig met het andere biljet te hebben gehandeld als in artikel 22 is aangegeven.

2. De aangifte kan namens het bestuur door een schriftelijk daartoe gemachtigde worden gedaan, mits de machtiging bij de aangifte wordt overgelegd.

Artikel 20.

1. Een der verstrekte aangiftebiljetten moet binnen dertig dagen na de verstrekking ten kantore van den Inspecteur der Belastingen worden terugbezorgd.

2. Desverlangd wordt kosteloos een ontvangbewijs afgegeven.

3. De termijn voor de terugbezorging kan door den Inspecteur der Belastingen worden verlengd.

4. Voor biljetten, die in het ongereede zijn geraakt, worden kosteloos nieuwe verstrekt.

Artikel 21.

1. Bij de aangifte moeten worden gevoegd:
   a. afschrift van de balans met bijbehoorende winst- en verliesrekening en het aan aandeelhouders, leden of andere belanghebbenden uitgebracht jaarverslag van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam over het jaar, waarover de belasting geheven wordt;
   b. voor bedrijven als in het tweede lid van artikel 15 bedoeld, afschrift van de daarvan over dat jaar opgemaakte balans met bijbehoorende winst- en verliesrekening;
   c. afschrift van de akten van oprichting en van wijziging, tenzij deze geschriften reeds bij een vorige aangifte zijn overgelegd.

2. Indien in plaats van een balans en winst- en verliesrekening eene rekening in anderen vorm wordt opgemaakt, moet een afschrift van deze rekening bij de aangifte worden gevoegd.

3. De afschriften moeten door het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam worden voor echt erkend door een daarop te stellen onderteekende of gewaarmerkte verklaring.

4. De Inspecteur der Belastingen kan genoegen nemen met gewaarmerkte uittreksels.

Artikel 22.

1. Indien na afloop van den in artikel 20 bedoelden, eventueel verlengden termijn aan het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam de in het eerste lid van artikel 18 onder a bedoelde gegevens niet volledig bekend zijn moet de verkregen winst naar bes-

te weten worden begroot en daarvan eene voorloopige aangifte worden gedaan.

2. De bepalingen van artikel 18 lid 1, 19 en 20, lid 2, vinden daarbij overeenkomstige toepassing.

3. De aangifte moet alsdan worden gedaan binnen twee maanden na de vaststelling der jaarstukken of, indien deze vaststelling achterwege blijft, uiterlijk vóór het einde van het volgende jaar.

4. De in het vorig lid bedoelde termijn kan door den Inspecteur der Belastingen worden verlengd.

HOOFDSTUK III.

Aanslag.

Artikel 23.

1. De aanslagen worden vastgesteld door den Inspecteur der Belastingen.

2. Het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam kan, onverminderd de verplichting om ingevolge artikel 16 inzage te verleenen van de boekhouding en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden, door of vanwege den Inspecteur der Belastingen worden uitgenoodigd ten behoeve van de regeling van den aanslag mondeling of schriftelijk nadere inlichtingen te geven en inzage te verleenen van andere bescheiden, die tot staving der aangifte of van nadere beweringen kunnen dienen.

Artikel 24.

1. Indien na de verstrekking van een aangiftebiljet, ondanks schriftelijke aanmaning, verzuimd is aangifte te doen of indien niet is voldaan aan de verplichting om desgevraagd ten behoeve van de regeling van den aanslag inzage te verleenen van de boekhouding en de daaraan ten grondslag lig-

gende bescheiden, wordt de in den aanslag te begrijpen belasting met honderd ten honderd verhoogd.

2. Het ten name van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam verstrekte aangiftebiljet wordt geacht in het bezit van het bestuur te zijn gekomen, en de boekhouding en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden waarvan inzage wordt gevraagd, worden geacht in het bezit van het bestuur te zijn, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

Artikel 25.

1. Een voorloopige aanslag, tot het bedrag dat den Inspecteur der Belastingen juist voorkomt, kan, ook voor het nog loopende jaar, worden opgelegd:
   a. bij ontbinding, beëindiging, vereffening of faillietverklaring;
   b. bij staking of aanmerkelijke inkrimping van het bedrijf, of bij vervreemding van binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen onroerende goederen of van daarop gevestigde rechten;
   c. ter zake van de winst van niet binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigde lichamen, die slechts tijdelijk binnen het gebiedsdeel Curaçao een bedrijf uitoefenen.
2. De voorloopige aanslag wordt alleen met betrekking tot de invordering en tot de bepalingen van hoofdstuk IV als een aanslag in den zin dezer landsverordening beschouwd.

3. De Inspecteur der Belastingen is bevoegd den voorloopigen aanslag ambtshalve te verminderen of een suppletoiren voorloopigen aanslag op te leggen, wanneer blijkt dat de opgelegde voorloopige aanslag onjuist is.

Artikel 26.

1. In afwachting van de vaststelling van den aanslag kan een voorloopige aanslag overeenkomstig de voorloopige aangifte worden opgelegd.

2. Indien de voorloopige aanslag meer dan vijf en twintig ten

honderd lager is dan de belasting, die overeenkomstig de gedane aangifte verschuldigd zou zijn, wordt de later vast te stellen aanslag verhoogd met een over het geheele verschil berekenden interest van een half ten honderd voor elke maand — een gedeelte van een maand voor een volle maand gerekend — verloopen tusschen het tijdstip, waarop de voorloopige aangifte moest worden gedaan, en het tijdstip, waarop de aangifte is ingediend.

3. Is, ondanks de toepasselijkheid van artikel 22, verzuimd eene voorloopige aangifte te doen, dan kan alsnog een voorloopige aanslag overeenkomstig de aangifte worden opgelegd, verhoogd met een overeenkomstig het vorig lid daarover berekenden interest.

4. Indien de in het vorig lid bedoelde voorloopige aanslag is achterwege gebleven wordt de later vast te stellen aanslag met een gelijken interest verhoogd.

5. Bij gebreke van eene aangifte worden de met inachtneming van artikel 24 vastgestelde aanslag en het tijdstip van diens vaststelling aan de berekening van den interest ten grondslag gelegd.

6. Indien de in het vorig lid bedoelde aanslag door de toepassing der artikelen 29 of 42 wijziging ondergaat dan wel door den Raad van Beroep voor belastingzaken wordt verminderd, wordt de interest dienovereenkomstig herrekend.

7. De voorloopige aanslag wordt alleen met betrekking tot de invordering als een aanslag in den zin der landsverordening beschouwd.

Artikel 27.

1. Indien overeenkomstig het bepaalde bij artikel 25 of artikel 26 voorloopige aanslagen zijn opgelegd, blijft van den later vastgestelden aanslag een bedrag, gelijk aan dat van den voorloopigen aanslag, buiten invordering. Is de later vastgestelde aanslag lager dan de voorloopige aanslag dan blijft hij geheel buiten invordering en wordt de voorloopige aanslag verminderd met het verschil.

2. Indien de later vastgestelde aanslag gelijk is aan den voorloopigen aanslag of lager dan deze, wordt aan het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam eene gedagteekende kennisgeving gezonden.

HOOFDSTUK IV.

Bezwaren tegen den aanslag.

Artikel 28.

1. Tegen den aanslag kunnen binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet bezwaren worden ingebracht. Indien het lichaam, waaraan een aanslag is opgelegd, in het buitenland is gevestigd, wordt de termijn bepaald op vier maanden.

2. Het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam dient daartoe een bezwaarschrift in bij den Inspecteur der Belastingen.

3. Het bezwaarschrift kan namens het bestuur worden ingediend door een schriftelijk daartoe gemachtigde, mits de machtiging bij het bezwaarschrift wordt overgelegd.

4. Desgevraagd wordt een bewijs van ontvangst van het bezwaarschrift kosteloos afgegeven.

Artikel 29.

1. Op het bezwaarschrift wordt een beschikking genomen door den Inspecteur der Belastingen.

2. Zoo het bezwaarschrift ontvankelijk is, beslist de Inspecteur der Belastingen omtrent het bedrag waarop de aanslag moet worden bepaald, daarbij rekening houdende met alle hem gebleken onjuistheden in de regeling van den aanslag.

3. De beschikking is met redenen omkleed, wanneer de bezwaren geheel of gedeeltelijk worden afgewezen.

4. Afschrift der beschikking wordt aangeteekend per post aan den reclamant gezonden.

Artikel 30.

De reclamant, die bezwaar heeft tegen de op zijn bezwaarschrift genomen beschikking, kan binnen twee maanden nadat het afschrift der beschikking is verzonden, in beroep komen bij den Raad van Beroep voor belastingzaken.

Indien het lichaam, waaraan een aanslag is opgelegd, in het buitenland is gevestigd, wordt de termijn bepaald op 4 maanden.

HOOFDSTUK V.

Navordering.

Artikel 31.

1. Indien uit later bekend geworden gegevens blijkt dat een te lage aanslag is opgelegd, kan navordering van belasting plaats vinden, zoolang niet sedert het einde van het jaar, waarover de belasting geheven wordt, vijf jaren zijn verstreken.

2. Onder gelijke voorwaarden kan navordering plaats vinden indien de opgelegde aanslag ten onrechte is verminderd of vernietigd of de Inspecteur der Belastingen ten onrechte besloten heeft geen aanslag op te leggen.

Artikel 32.

1. De aanslagen tot navordering worden vastgesteld door den Inspecteur der Belastingen.

2. Alvorens tot navordering over te gaan, stelt de Inspecteur der Belastingen het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam in de gelegenheid om, in verband met hetgeen gebleken is, de opheldering te geven, welke het dienstig mocht achten.

Artikel 33.

1. De in den naderen aanslag te begrijpen belasting wordt met honderd ten honderd verhoogd.

2. De verhooging blijft achterwege, indien de aanslag tot navordering plaats vindt op grond van door het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam uit eigen beweging verstrekte schriftelijke inlichtingen, tenzij die inlichtingen werden verstrekt nadat het bestuur tot het geven van inlichtingen of tot het verleenen van inzage van de boekhouding was uitgenoodigd.

3. De verhooging wordt evenmin geheven, indien en voorzoover de aanslag tot navordering plaats vindt als gevolg van een verkeerde schatting van het in het vorige lid bedoelde bestuur, waarvan aannemelijk is, dat zij te goeder trouw heeft plaats gehad.

Artikel 34.

Bezwaren tegen den aanslag tot navordering kunnen binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet worden ingebracht bij den Raad van Beroep voor belastingzaken.

Indien het lichaam, waaraan een aanslag is opgelegd, in het buitenland is gevestigd, wordt de termijn bepaald op vier maanden.

HOOFDSTUK VI.

Invordering.

Artikel 35.

1. De Inspecteur der Belastingen brengt de aanslagen op kohieren en door de zorg van den Inspecteur der Belastingen worden de aanslagen ter kennis van het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam gebracht door verstrekking aangeteekend per post van een gedagteekend aanslagbiljet.

2. De Inspecteur der Belastingen verzendt de kohieren zoo spoedig mogelijk aan de met de invordering belaste ontvangers.

3. De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag uitgereikt.

4. Aanslagbiljetten, die bij de betaling in gesloten omslag worden aangeboden, worden, na afschrijving der betaalde som, op dezelfde wijze teruggegeven.

Artikel 36.

De aanslag moet binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet worden voldaan.

Artikel 37.

De aanslag is dadelijk invorderbaar in de gevallen genoemd in het eerste lid van artikel 25.

HOOFDSTUK VII.

Bijzondere bepalingen.

Artikel 38.

Waar in deze landsverordening gesproken wordt van het bestuur, zijn daaronder mede begrepen de beheerende vennooten, de vertegenwoordigers binnen het gebiedsdeel Curaçao, zoomede, bij ontbinding of vereffening, de met de vereffening belaste personen en hunne vertegenwoordigers binnen het gebiedsdeel Curaçao.

Artikel 39.

1. Ieder, die hier te lande in dienst is van — of werkzaam is ten behoeve van — vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen, stichtingen of lichamen, als bedoeld bij artikel 1, of bij ontbinding of vereffening, van de met de vereffening belaste personen, kan, na in de gelegenheid te zijn gesteld om van zijne bezwaren te doen blijken, door den Administrateur van Financiën worden aangewezen als hun vertegenwoordiger in den zin van het vorige artikel.

2. Wanneer worden aangewezen andere personen dan die, genoemd in artikel 14, doch te wier aanzien moet worden aangenomen dat zij uit hoofde van hunne verhouding tot de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting

of het lichaam voor de betaling van de verschuldigde belasting kunnen of hebben kunnen zorgen, worden zij daarmede bij die aanwijzing in kennis gesteld en worden daardoor tevens de bepalingen dezer landsverordening omtrent de aansprakelijkheid op hen toepasselijk.

Artikel 40.

1. Voor het onderzoek van boekhoudingen en andere bescheiden kunnen door den Administrateur van Financiën deskundigen en tolken worden aangewezen.

2. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of tolk in handen van den Gouverneur van Curaçao den eed of de belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar zijn beste weten zal verrichten.

3. Aan hen kan eene vergoeding worden toegekend volgens door den Gouverneur bij besluit te stellen regelen.

Artikel 41.

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering dezer landsverordening of in verband daarmede, nopens de zaken of werkzaamheden van wie ook, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking noodig is.

2. Het verbod van dit artikel geldt mede voor de in het vorige artikel bedoelde deskundigen en tolken.

Artikel 42.

Onjuiste aanslagen kunnen door den Inspecteur der Belastingen ambtshalve worden verminderd of vernietigd.

Artikel 43.

In bijzondere gevallen van dwaling of verschoonbaar verzuim kan de Gouverneur geheele of gedeeltelijke kwijtschelding van een aanslag verleenen.

HOOFDSTUK VIII.

Strafrechtelijke bepalingen.

Artikel 44.

1. Hij, die eene aangifte, als bedoeld bij hoofdstuk II, opzettelijk onjuist of onvolledig doet, wordt, indien daaruit nadeel voor Curaçao kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

2. De bepaling van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de aangever, zoolang het openbaar ministerie niet is verwittigd, uit eigen beweging alsnog eene juiste en volledige aangifte doet, mits:
   hetzij de aanslag nog niet is vastgesteld en de Inspecteur der Belastingen nog geen bedenkingen tegen de aangifte heeft gemaakt, of het bestuur van de vennootschap, de vereeniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam tot het geven van inlichtingen of tot het verleenen van inzage van de boekhouding of andere bescheiden heeft uitgenoodigd;
   hetzij de aanslag te laag is vastgesteld.

Artikel 45.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die aan den Inspecteur der Belastingen, aan een ambtenaar aan wien door den Inspecteur der Belastingen het onderzoek van de boekhouding en de daaraan ten grondslag liggende bescheiden is opgedragen of aan een overeenkomstig artikel 40 aangewezen deskundige of tolk opzettelijk een valsch of vervalscht geschrift, als ware het echt en onvervalscht overlegt of voor inzage ter beschikking stelt.

Artikel 46.

1. Hij, die opzettelijk de bij artikel 41 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. Hij, aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

3. Geene vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Artikel 47.

De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 48.

1. Wanneer eene veroordeeling krachtens artikel 43 onherroepelijk is geworden, vindt, ook na het verstrijken van den bij artikel 31 bepaalden termijn, navordering van belasting plaats.

2. Het tweede lid van artikel 32 is hierbij niet van toepassing.

Artikel 49.

Met het opsporen van overtredingen dezer landsverordening zijn belast de in artikel 8 onder 1o. tot en met 4o. van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen en de Inspecteur der Belastingen.

HOOFDSTUK IX.

Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel 50.

1. De belasting wordt voor de eerste maal geheven over het jaar, dat eindigt na 30 Juni 1939.

2. Voor de toepassing van artikel 9 wordt ook rekening gehouden met jaren, welke vóór 1 Juli 1939 zijn geëindigd.

3. De belasting ingevolge lid 1 verschuldigd over het eerste

jaar eindigend na 30 Juni 1939 wordt verminderd met het bedrag dat ingevolge de landsverordening Inkomstbelasting 1906 is betaald over uitdeelingen uit de winst van dat jaar.

Artikel 51.

Gerekend van 1 Mei 1940 vervallen, behalve voor de belasting verschuldigd over vóór dat tijdstip aangevangen belastingjaren, de bepalingen van de Inkomstenbelastingverordening 1906 zooals laatstelijk gewijzigd bij landsverordening van 1 Maart 1938 opgenomen in publicatieblad 1938 No. 21, voor zoover betrekking hebbende op de belasting van de vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen, stichtingen en lichamen, bedoeld bij artikel 1.

Artikel 52.

De stukken betreffende toepassing dezer landsverordening of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voorzoover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Artikel 53.

1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 Mei 1940.

2. Zij kan worden aangehaald als: „Landsverordening op de winstbelasting 1940".

Gegeven te Willemstad, den 30sten April 1940,

G. J. J. WOUTERS.

De gouvernements-secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 9den Mei 1940.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.